

لیلی و دلرما
علی الابر

لیلی ابو یثی ابتای

یا صلی د لیل الهاجی
بیکر صد الحالی

بیکر صد الحالی

واری شاهد ملک اشجاری بالعالی
و ابیطیحیک ایهدم سوری العالی

بسی بیکر ماتصد الحالی
رحمت امه ایدی او مالی کل والی

واسلوان اعشی ابلیلک

سبحیل حمرة فی کالک

بیکر صد الحالی

بیکر صد الحالی

بعد از تو می از این جهان پیروم
و از بعد بابت سایه پر دام
گشتم برکت جگر خون

لیلی بگفت ای ابر غمخوارم
بادل همی میبگم ابر دارم
لیکن برقی اکنون

بیکر صد الحالی

بیکر صد الحالی

بیکر د لیلی ابعدتک و انجما
تجیل ظامی و انه اقل ابورکاء
عشق اولاد خلای

گصدی تظل سالم و ظل انه اویاک
ما جئت اظنی تو مینی اسهام اعدک
ریت الاجل و اعانی

بیکر صد الحالی

بیکر صد الحالی

برگو چرا از این جهان نویسی
 امید بود ای پر نیازی
 به خون رسیدم در زمان پیری
 دست مرا ایمنه لقا بگیری
 رفعت آن امیدم اینسان
 همراهت ای علیجان
 بیکر صد الحالی
 بشکر صد الحالی

هم تظنی انك انه آيولدي
 طول العمر اصرحت منه^{الدي}
 دگدا و سوك امك اسلون انك
 چه نایم ای اثره ایهد الوادی
 انمنه مطروحه اویاك
 دمی اخبطه اوید ماک
 بیکر صد الحالی
 بشکر صد الحالی

ایو جوانم ای امید مادر
 خونه کل شدی اندر بره می پیری
 ای یوسفی گم گشته ام ای اگر
 گشتی چرا در خاک خون شکار
 بی تو جان بجانم
 گشته سیه چرا نم
 بیکر صد الحالی
 بشکر صد الحالی

اسلون اخلیک او اهد لر طاشام
 و اسلوه اکابال هالعه باله طاشام
 هاک اخله قلبی و عالو ملیه لاشام
 و الطینی قلبی یلایه بدر اشام
 یولیدی مای چاره
 امشی و یی الی چاره
 بیکر صد الحالی
 بشکر صد الحالی

بچون سناور شده ای اکبرم

ای گل پرپر شده ای اکبرم ای تنه پی سر شده ای اکبرم

اکبر ایامه درختان می ای گل پرپر ز گلستان می
قدای تو بوز هجی جان می گشته خنجر شده ای اکبرم

بهره تو اینور دو چشم ترم رنج ستم دیدم آیا اکبرم
خاک عمرای تو شده پرسم بچون سناور شده ای اکبرم

وای ازین گردش هر خجلا عاقبت امروز به کربلا
گشتم اسیر بخت مبتلا دیده می تر شده ای اکبرم

عمره می آمد ب از بهر تو بود بچشم دل می مهر تو
جان توئی دیده توئی چهره تو چهره منور شده ای اکبرم

بود امیدم چو به آخر رسید محرم آیا گشته خویشتن حسد
نفس مرا گذاری اندر احد راهی داور شده ای اکبرم

گشته تو جان داری به پیش فراموشا دیده چنینی بستی ز عیشی حیا
می به جهان ماندم اندر محراب چنینی مقدر شده ای اکرم

کاشی که می هرزه تو پرده دیدم فدای دین تو شوم این چنین
ز پرده آن باب محبت حسین که دل مگر رسیده ای اکرم

گر روم از کرب بلا سوی شام از ستم کینه عوم لئام
گویم آیا اگر می صبح شام فراتی مضطر شده ای اکرم

خطاب
۱۵
حوطہ ساخی لیلی
مع ولدها الابرار
موسم

لیلا صاحت و المدامع هامله کلی پیلی امین ایجنتی کرید

طلعت اسلون اطلعت من الخیم
لیلا یچی او تیری دون الدوم
شافت الابرار عنوان الشیم
صاحت اسم الله یلی عقد الولد

صاحت اسم الله یلی سید الوره
ریت تحیه اولادریک عالتزه
طایح او جنتیک پیلی امودره
اوراسک امطیر پراخی المرحله

ریت روحی او بالک راحت بالقد
ما ارید العمر من عقیقک بعد
انهدم صیوان عمری والعهد
وانه پیلی جنت بیک امدله

جنت طول العمر ضروره الحماک
هیف اشوفک پیلی مطر و ابدما
کوم پیلی اوهاک اخذ دلالی هاک
دون دلالک پیلی سید الملم

کوم ردنی الوطنی حد یا شیم
منته بالابر البیت ملیرم
کوم و اشهر سیک الیوم ابعثم
واشی ابجون الی های العایله

ما اظن شيئا يترفعه او ياخره اريد ان احميره اجماله غلب
وانته يوليدي طريق اهل البيت او جليل ابدن الشهاده افضل
لكدي هم جليل اهل البيت او يملك اسهام العوده او يملك
او يبيع ابدنك او انه ايجي وصير والحرم وياي ييجي او معول

لورحت عنك او تدرك الشيا وبين الاكر شئو عذري والحو
خسبنا اعلية الود اعلی التراب حيث قلت ابوا دى كر بل